

»Bistro glavo varuje čelada«

● Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Slovenije že nekaj let (družno s svojimi članicami MNZ, AMZS in ZZŠAM) skrbi za pomoč pri pripravi otrok za varno in samostojno kolesarjenje.

Skupaj s sodelavci Inštituta za varovanje zdravja in kolesarskimi strokovnjaki je pripravil Program za spodbujanje uporabe kolesarskih čelad, ki so mu nadeli ime »Bistro glavo varuje čelada«. Večina poškodb, ki jih dobijo kolesarji v prometnih nesrečah, tako trdijo v svetu, so poškodbe glave, ki pa bi jih bilo moč z uporabo kolesarskih čelad učinkovito preprečevati.

O tem je neposredno pred letošnjim občinskim tekmovanjem »Kaj veš o prometu« v prostorih OŠ Vrhovci tekla beseda na posebni tiskovni konferenci, na kateri so pojasnjevali program predsednik SPV Ivan Winkler, tajnik Bojan Žlender in predsednica občinskega sveta Helga Kučar. Na tiskovni konferenci so bili tudi ravnatelj šol, mentorji, sponzorji...

»V šolah skušamo dati otrokom znanje, naš občinski svet pa je želel s to akcijo izboljšati še varnost učencev-kolesarjev. Radi bi jih spodbudili k uporabi čelade,« pravi Helga Kučar. »S pomočjo sponzorjev, teh je 17, smo zbrali sredstva za nabavo 272 čelad in jih razdelili našim osnovnim šolam. Naš namen je, da učenci poslej tekmovanja, priprava na kolesarske izpite, pa tudi same izpite opravljajo s kolesarskimi čeladami. Mi, v naši občini, smo prvi konkretno pristopili k realizaciji te naloge.«

Večina učencev-kolesarjev novost sprejema z razumevanjem. Zaveda se, da je kolesarska čelada postala nujnost. Tako učenec-kolesar Uroš Zvonc z OŠ Vrhovci pravi:

»Čelada mora biti. Ne zavaljo policistov, pač pa zavaljo nas kolesarjev. Vremenske razmere pri tem niso važne. Sam bi predpisal uporabo kolesarskih čelad le za otroke tam do desetega leta, ki se nimajo izkušeni.«

B. V.

S TEKMOVANJA »KAJ VEŠ O PROMETU«

Tudi na poligonu s kolesarsko čelado

Na športnem igrišču OŠ Vrhovci je potekalo že 27 občinsko tekmovanje »Kaj veš o prometu« za osnovne šole in 14 tekmovanje za srednje šole. Prvič pa so morali mladi kolesarji tako na sprednostni poligon, kot na ocenjevalno vožnjo po cesti s kolesarsko čelado, ki bo poslej obvezna na vseh tovrstnih tekmovanjih. Tekmovanja mladih kolesarjev in voznikov koles s motorji, ki ga je pripravil občinski Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu ob sodelovanju z ZZŠAM in kajpada OŠ Vrhovci, se je to pot udeležilo 11 osnovnih šol in 3 srednje šole s skupno 96 tekmovalci (prijavljen je bil 101). Srednješolcev se je prijavilo 29. Najtežje delo je bržčas imelo dvanajst osnovnošolcev, ki so tekmovali s kolesi s motorji, saj so se znašli v hudi konkurenci bolj izkušenih srednješolcev.

»Tekmovalcev iz srednjih šol se prav nič ne bojim, bomo videli, če so kaj boljši kot mi,« je bil pred tekmovanjem ves korajžen učenec 8. razreda z OŠ Horjul Jaka Korenčan, ki kot pravi, kolo s motorjem vozi vsaj že od 6. razreda (»pravzaprav, že odkar sem shodil«). Bolj kot konkurence starejših, se je mladi mopedist iz Horjula bal ocenjevalne vožnje po cesti; pred sprednostnim poligonom pa ni imel respektov, »saj se na njem ne moreš ubiti,« kot je dejal.

Tako mopedisti kot kolesarji so bili polni

Rezultati

V konkurenci osnovnih šol se je pomerilo 60 tekmovalcev.

Vrstni red prvih desetih: 1. Primož Novak (Polhov Gradec 2), 2. Samo Brezovnik (Brezovica), 3. Peter Petkovšek (Oskar Kovačič 2), 4. Aleš Snoj (Oskar Kovačič 1), 5. Miha Blaznik (Brezovica 2), 6. Marko Blaznik (Brezovica 2), 7. Florjan Japelj (Brezovica 1), 8. Primož Svigelj (Brezovica 1), 9. Damir Kervina (Dobrova 2), 10. Blaž Jamnik (Brezovica 1). Med ekipami je bila najboljša ekipa osnovne šole Brezovica – višja skupina, drugo mesto pa si delita ekipi Brezovica – nižja skupina in Oskar Kovačič – višja skupina.

Na tekmovanju se je pomerilo tudi 36 tekmovalcev iz srednjih šol, ki so na območju naše občine. Prvih deset: 1. Miha Kljun (SSS), 2. Jakob Mostar (SSS), 3. Robert Žagar (SSS), 4. Peter Abšec (SSS), 5. Janez Alič (SSS), 6. Jure Centa (SSS), 7. Matevž Cimperman (SLS), 8. Klemen (SSS), 9. Ciril Skrlj (VL), 10. Aleš Čik (SSS).

hvale za gostujočo šolo Vrhovci. Poligon je bil odlično pripravljen, so si bili enotni, bolje kot kdajkoli prej. Mimo hvale ni mogel tudi Primož Svigelj, učenec 6. r. iz Vnanjih Goric, ki je bil drugi na takšnem tekmovanju: »Moram reči, tukaj je bolje kot je bilo lani v Trnovem, ovire na poligonu so bolj postavljene. Sam sem imel največ težav na dolgih ožinah, na cesti pa ne preveč. Mislim, da sem zbral kakih 60 do 70 kazenskih točk.«

Nad vožnjo kolesarjev in voznikov koles s motorji na cesti so bedeli tudi policisti, kajpak z beleznico v roki. Nasploh so policisti PPP Vič postali že nepogrešljivi del teh tekmovanj. Pomočnik komandirja postaje Jože Pavli nam je povedal:

»Ta tekmovanja so prav gotovo koristna. S teoretičnim delom učenci spoznavajo prometne predpise, in tako to skupaj s praktičnim delom gotovo prispeva k njihovi večji varnosti v prometu. Hkrati pa ta tekmovanja spodbujajo učence, da opravijo izpite za kolo in preizkus znanja za vožnjo koles s motorjem.«

Med mladimi kolesarji je bil po končani preizkušnji še najbolj vesel učenec 8. r. z OŠ Polhov Gradec Primož Novak. Prepričljivo je zmagal v hudi konkurenci, potem ko je bil na tem tekmovanju že dvakrat drugi.

Zahvala sponzorjem

Občinski SPV in višje osnovne šole se zahvaljujejo vsem sponzorjem, ki so pomagali pri nabavi kolesarskih čelad za višje šolarje.

Nisem računal na zmago. Pred tem sem bil kar dvakrat viceprvak. Največ preglavic mi je spet povzročal poligon, posebno dolge ožine. Zdaj se bom s pomočjo naše ekipe pripravil na republiško tekmovanje v Murski Soboti. Za svoj uspeh se še posebej zahvaljujem mojemu mentorju Marjanu Juvanu.«

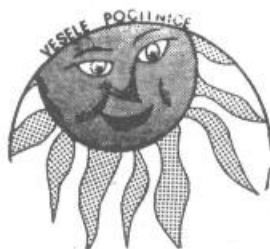
Branko Vrhovec

Letos 3400 otrok v Pacugu

Prvomajski sončni dnevi so prinesli i lepšo podobo Pacuga, kot smo jo bili vajeni do sedaj. Štirideset parov rok vzgojiteljev, članov kluba vzgojiteljev ter entuzijasti ZPM, ki že vrsto let hodijo na delovno akcijo ter brez protiplaćila neutrudno pripravljajo Pacug za prihod otrok.

Letošnja sezona se za nas začne že 22. maja in zaključuje 29. septembra. Tako bo bivalo ob tem prečudovitem koticu slovenske obale v 17 izmenah 3400 otrok. Pacug bo v času sezone 94 opravil 28800 nočitev. Vseeno ni treba posebej poudariti, da to ni majhna stvar za Zvezo, še posebej če povemo, da so na ZPM zaposleni samo dve delavki in prav zato se ob tej priliki zahvalimo vsem tistim prostovoljcem, ki iz leta v leto priskočijo na pomoč.

In kaj je novega v letovišču:
– obnovljeno poslopje ambulante v stilu projekta, skladno z novimi hišicami, ki smo jih gradili pred dvema letoma
– dokončna ureditev tribun na igrišču

– 7 spalnic je dobilo novo pohištvo, vsa ležišča pa namesto odev lahke plimoje
– jedilni servis iz arkipala bo polepšal podobo jedilnice ter olajšal delo kuhinji
– nova igrala ter klopi z mizami nudijo več udobja v senčnih koticih,
– za športnike pa tudi nove mize za namizni tenis.
Z vsemi izboljšavami želimo omogočiti 3700 otrokom in spremljevalcem prijetno bivanje na morju

VTISI IZ IZLETA »BRALNOZNAČKARJEV«

Benetke

Zgodaj zjutraj sem vstal in se odpravil k sošolcu. Skupaj sva odšla na avtobusno postajo in se odpravila v Ljubljano. Učenci naše šole smo bili na zbirnem mestu med prvimi. Kmalu je nastala velika gneča in kaj hitro smo vstopili v avtobus in se odpravili. Ko smo prišli v predmestje Benetk, se mi vse skupaj sploh ni zdelo podobno Benetkam. Dokaj daleč smo nato pešali in se ob Velikem kanalu vkrcali na ladjo. Z njo smo se peljali do zadnje postaje in nato izstopili v samo središče Benetk.

Tam nam je vodnica razkazala palačo, cerkev in trg. Potem pa smo dobili malce prostega časa. Z dvema prijateljskima sem odšel po mestu. Hodili smo po raznih ozkih ulicah in šli v akvarij, nato pa smo se spet zbrali ob določenem času na določenem mestu. Zatem smo se peš odpravili nazaj k avtobusu. Šli smo preko najbolj znamenitega mostu in naposled dospeli.

Med potjo domov smo se še za dve uri ustavili v nekem velikem nakupovalnem centru. Tam smo se najedli in napili in poleg vsega še kaj kupili. Vsako doživetje enkrat mine in tako smo se tudi mi morali odpraviti.

V večernih urah smo prišli v Ljubljano, od koder so me do doma zapeljali starši.

Kljub temu, da je bilo to zame lepo doživetje, moja pričakovanja niso bila izpolnjena. Benetke niso takšne, kakršne sem mislil, da so. Videl sem jih umirati. Vse te

Zahvala organizatorjem

Gojenci Zavoda za slepo in slabovidno mladino se zahvaljujejo občinski Zvezi prijateljev mladine in Agenciji Greml, ki sta omogočili obisk Benetk nekaterim njihovim učencem. V zahvalo za ta izlet so otroci tega zavoda napisali več svojih vtisov in enega izmed njih tudi objavljamo.

sodobne naprave in čolni ne sodijo v Benetke. Ta nekoč mogočna Beneška republika zdaj kleči pred sovražnikom, ki se ga ne more ubraniti.

Tine Svete 8. a
OŠ PRESERJE

Morda še ne razumem Benetk

Ob 6.00 uri zjutraj smo se tisti učenci, ki smo dobili za nagrado potovanje v Benetke, zbrali pred kinom Vič, kjer so nas čakali štiri avtobusi, ki nas bodo popeljali v znamenite Benetke.

Vsak avtobus ima svojega vožnika, tako naj bi ga imeli tudi mi (naš avtobus); a ne, vožnik, ki naj bi nas vodil je zaspal, za nameček pa se mu je še avto pokvaril (za začetek kar dovolj zabavno).

Nato smo se nekaj časa mirno peljali brez vožnika, družbo pa nam je delal Val 202.

Ko smo se ustavili, je na avtobus stopil visok možki z naočniki. Predstavil se nam je kot vožnik. Mi smo ga prijazno sprejeli. Končno smo le prispeli na parkirišče pred Benetkami. V samih znamenitih Benetkah smo si ogledali: Dožvo palačo, cerkev svetega Marka, Most vzdihljajev in veliko velikih ulic z razpadajočimi hišami, porušeni zidovi in mahom. Bilo je zelo vroče.

Sredi največje vročine se je moja sošolka odločila in poskrbel za popestritev. To ji je dobesedno uspelo. Izgubila se je v eni od mnogih labirintnih ozkih ulic. K sreči sta jo naša razredničarka, ki je bila z nami in vožnik našla. Ko se je vrnila, je bila videti zelo preplašena. Najbolj sem si zapomnil kruto peščenje na poti od Benetk do parkirišča. S parkirišča smo se v Benetke peljali z vaporetom.

V Italiji smo se ustavili še v nakupovalnem centru. Tam smo si nakupili sladkarij za nujno preživetje. Naš izlet se je končal ob 20.00 uri v Ljubljani.

Benetke so me razočarale, pričakovala sem preveč. Morda pa Benetk še ne razumem?

Brigita Kozlar,
8. razred
Zavod za slepo in slabovidno mladino

Pismo borcev »Stane Sever«

Organizacija ZB in udeležencev NOB KS »Stane Sever« je 12. aprila na redni skupščini razpravljala o enoletni dejavnosti ter si zadala naloge za delo v letu 1994/95. Skupščina je odločila, da preko medijev opozorimo na razpravo o dogajanjih, za katere smatramo, da niso na mestu in so zelo žaljiva za nas, udeležence NOB.

Večkrat zasledujemo sramotilo pisanje o NOB in njenih udeležencih, kar nas zelo revoltira. Prepričani smo, da je to neodgovorno pisanje posameznih državljanov plod skrajne sovražnosti do vsega, kar smo dosegli v NOB in povojni graditvi Slovenije. Kljub temu, čeprav smo že v letih, smo ponosni, da smo bili na pravi strani in, če bi se zgodovina ponovila, bi zopet bili tam.

Danes ne obtožujemo nasprotno stran – belogardizem, smo že veliko prej pred samostojno Slovenijo odpravili ta razdvajanja, čeravno so bila dejanja na njihovi strani veliko bolj grozljiva, kot pa na naši strani. O tem naj zgodovinarji ugotavljajo in pišejo, pa tudi dosti je tega že napisanega. Resnica je samo ena in zgodovina se ne da spremeniti po okusu nekaterih.

Želimo in apeliramo na enotnost Slovencev, ker le tako smo lahko močni in veliki. Vsako blatenje preteklosti prinaša novo razdvajanje in sovražstvo.

Spoštujemo oblast, katera je bila legitimno izvoljena od vseh državljanov. Imamo parlamentarno demokracijo in ne morejo krojiti usode vseh Slovencev posamezniki z glodovno stavo in ulični shodi.

Prosimo predsednika države gospoda Kučana, da v imenu večine Slovencev, kateri smo ga izvolili, v Državnemu zboru razgane vso resnico o vseh aferah in natolecvanjih. Prepričani smo v njegovo pokončno držo in poštenost ter želimo, da vztraja na svojem položaju za dobro vseh Slovencev.

Večina Slovencev smo ga izvolili, Državnemu zboru je zaprisegel in le ti ga lahko odstavijo. Spoštujemo že enkrat ustavno-pravno državo.

Delovni predsednik
Lojze Korošec

ZAHVALA

Zahvaljujemo se stanovalcem bloka na Dolenjski cesti 45 za vso pomoč, ki so jo ob poslednjem slovesu dali moji pokojni ženi Danici. Hvala tudi duhovniku iz Rakovnika, še posebno gospodu Habiču.

Franc Novak

Obvestila Glasbene šole Vič

Glasbena šola Ljubljana Vič-Rudnik Ljubljana Emonska 20 obvešča, da bo izvedla sprejemne preizkuse posluha in ritma in evidentirala možne nove učence za šolsko leto 1994/95 po naslednjem razporedu v prostorih Glasbene šole:

v SOBOTO, dne 14. maja 1994 od 9. do 11. ure za instrumente:
violino, violončelo, kontrabas, kitaro in malo glasbeno šolo

V SOBOTO, dne 21. maja 1994 od 9. do 11. ure za instrumente:
synthesizer, harmoniko, solopetje in malo glasbeno šolo;

v SOBOTO, dne 28. maja 1994 od 9. do 11. ure za instrumente:
pihala in trobila, klavir ter malo glasbeno šolo;
Vse informacije dobite po telefonu št. 221-474.

Janja Lovrenčič, prof.
Ravnateljica

Prosimo, dotikajte se predmetov!

Razstavo s tem naslovom so 11. maja odprli v dvorani Zavoda za slepo in slabovidno mladino. To je razstava o antični Celci, idejno in vsebinsko pa jo je pripravil Pokrajinski muzej Celje. Eno izmed sporočil te razstave pa je tudi celovita predstavitev muzejske zbirke slepim na način, ki nudi samostojen in celovit dostop do polne informacije. Razstava bo do konca maja odprta vsak delovni dan od 8. do 14. ure, ob sredah in četrtkih pa še popoldan od 15. do 19. ure.

Zahvala

ob nenadni izgubi drage sestre, tete in svakinje

ŠTEFKE PLATNAR

se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancom, ki so sočustvovali z nami, nam izrazili sožalje, darovali cvetje ter prispevali prispevke v dobrodelne namene in jo pospremili na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se gospodu župniku Kosiču za opravljeni obred in tako ganljive besede ob njenem grobu. Hvala lepa obema pevskima zboroma za lepo zapete pesmi.

Zahvala velja tudi g. Gantarju in g. Šteblaju za izrečene besede ob njenem grobu. Hvala lepa tudi kolektivu Onkološkega inštituta za darovano cvetje in izrečeno sožalje.

Še enkrat vsem in vsakemu posebej iskrena hvala. Sestre z družinami ter nečaki in nečakinje.
Na Igu, maja 1994